

บุศรินทร์ ลำเรืองผล

ไม่อยากบอกความนัยให้เขารู้
ความเป็นผู้หญิงมีทงศรีศักดิ์
ในหัวใจความจริงยิ่งกว่ารัก
สันทัดห้ามตัวกลัวผลอใจ

ทุกครั้งทพบกัณฉน์พี—น้อง
สายตาที่เขามองต้องหวนไหว
เอ็นดูเหมือนคนร่วมบางหรืออย่างไร
อาจจะใช่หรือไม่ใช่ให้งงกัน

รู้แต่ว่าตัวเราเฝ้าคิดถึง
หลงความซึ่งอันละไม่เก็บไปฝัน
อยากพุดคุยเห็นหน้าสารพัน
ทุกทุกวันที่เห็นเป็นเช่นนั้น

อยากจะห้ามหัวใจไม่ให้รัก
แล้วหวังทักเราคบกันฉน์ทีน้อง—พี่
แต่จวนใจเกินห้ามปรามฤดี
ทุกครั้งทพบกัณฉน์อรุรา

ไม่อยากเผยความนัยให้เขารู้
ความเป็นผู้หญิงมีทงที่ทำ
แล้วก็กลัวจะเผยใจทางนัยตา
(แต่) ยอมรับว่ารักเขาเท่าชีวิต